

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 48/2019
24.01.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Мирољуба Томића и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела противправно заузимање земљишта из члана 218. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Бранка Уњића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Трстенику К 53/17 од 26.09.2017. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 207/18 од 12.10.2018. године, у седници већа одржаној дана 24.01.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажне пресуде Основног суда у Трстенику К 53/17 од 26.09.2017. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 207/18 од 12.10.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Трстенику К 53/17 од 26.09.2017. године, окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела противправно заузимање земљишта из члана 218. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од три месеца. Окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка у корист буџетских средстава суда плати износ од 5.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења те је одређено да ће о осталим трошковима кривичног поступка суд одлучити накнадно посебним решењем.

Пресудом Вишег суда у Крушевцу Кж1 207/18 од 12.10.2018. године, одбијена је као неоснована жалба окривљеног АА, а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Бранко Уњић, због повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновно одлучивање или их преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе да је извршио предметно кривично дело.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП па је на седници већа коју је одржао без обавештавања

Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости и након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је недозвољен.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да је побијаним правноснажним пресудама на штету окривљеног повређен кривични закон из члана 439. тачка 1) ЗКП, и у вези са тим наводи да је окривљени поорао спорно земљиште, јер се сматра власником дела наведене парцеле коју је стицао са родитељима и супругом и обрађивао је више од 30 година, а поклон којим је његов отац сву имовину уступио ћерки, ББ и њено формално власништво не признаје, због чега је у том правцу поднео тужбу за поништај наведеног поклона. Поред тога, бранилац у захтеву истиче и то да суд није утврђивао претходно питање које се састоји у томе да ли је окривљени обрађивао своје или туђе земљиште и да ли је имао право да га обрађује, имајући у виду да је посебно обележје предметног кривичног дела противправно заузимање туђег земљишта, а с обзиром на то да је окривљени у поседу спорног земљишта то није извршио радњу противправног заузимања земљишта што даље значи да није успоставио фактичку државину на туђем земљишту већ је своју државину само наставио, због чега у његовим радњама нема елемената кривичног дела противправно заузимање земљишта из члана 218. став 1. КЗ за које је оглашен кривим побијаном правноснажном пресудом.

Изнетим наводима захтева за заштиту законитости, по оцени овога суда, бранилац окривљеног цени изведене доказе током поступка и износи своје чињеничне закључке везано за не постојање умишљаја код окривљеног односно свести да орањем и обрадом не заузима туђе земљиште, а који чињенични закључци су другачији од оних утврђених у побијаним пресудама, због чега бранилац иако формално истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, суштински оспорава оцену изведених доказа и истом утврђено чињенично стање у побијаним пресудама.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног АА оценио као недозвољен.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Весна Веселиновић,с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић